

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113010353
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1113010353.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudcov JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného H.. V. P., pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní Okresnej prokuratúry Bratislava I proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/32/2013 zo dňa 13.09.2016, na verejnom zasadnutí konanom 20. apríla 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava I **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I zhora citovaným rozsudkom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovaného Ing. V. P. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 1Pv 433/09 podanej na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, pravdepodobne v nočných hodinách, niekedy od 15.06.2009 do 16.09.2009 vykonal vlámanie a vniknutie do domu v O. na Q. ulici 3-5 vo vlastníctve spoločnosti A. s.r.o., a to cez okno v podkroví budovy, ktoré rozbil a tak vnikol dovnútra objektu, z ktorého následne odniesol zariadenie serverovne vrátane serveru a sieťového vybavenia v nezistenom množstve, nezistenej značky a nezistenej hodnoty vo vlastníctve nezisteného subjektu, ku ktorým mu konateľ spoločnosti A. s.r.o. Q. S. znemožnil prístup výmenou zámkov na objekte serverovne a následne z pomsty, že mu bol tento prístup znemožnený a spoločnosť A. s.r.o. nevyplatila spoločnosti O. s.r.o., ktorej bol obvinený v tom čase konateľom, za výkon správy objektu na Q. X-X odmenu vo výške 734.925,- Sk, založil obvinený v tomto objekte na 4 miestach požiar, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu objektu jeho podláh, dverí a stien, tiež boli poškodené niektoré dvere a zárubne ich páčením, čím poškodenej spoločnosti A. s.r.o. vznikla celková škoda vo výške 15.840,- € a zničením krištáľových pohárov, keramiky, obrusov, látok, odevov, dekorácií a aranžmánov, pripravených v objekte na charitatívnu akciu, ktoré mala v prenajatých priestoroch uložené spoločnosť J. s.r.o., vznikla v dôsledku úmyselne založeného požiaru škoda tejto spoločnosti v celkovej výške 16.777,- €,

t e d a

mal zničiť, poškodiť alebo urobiť neupotrebitelnou cudziu vec a čin spáchať z osobitného motívu, z pomsty a spôsobiť ním značnú škodu a čin spáchať závažnejším spôsobom konania, vlámaním

č í m m a l s p á c h a ť

zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/, § 138 písm. e/ tr. zák.

a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodení:

? A. s.r.o., so sídlom O., B. XX, H.: XX XXX XXX,

? J. s.r.o., so sídlom O., S. 7, H.: XX XXX XXX,

s nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote dňa 20.09.2016 na č.l. 654 odvolanie v neprospech obžalovaného okresná prokuratúra, ktoré odôvodnila samostatným písomným podaním zo dňa 24.11.2016 na č.l. 655-558. V úvode tohto najskôr poukázal na napadnutý rozsudok súdu I. stupňa. Následne uviedol, že s rozhodnutím súdu nie je možné sa stotožniť, pretože súd produkované a vykonané dôkazy vyhodnotil výlučne v prospech obžalovaného. Predovšetkým poukázal na to, že súd sa vôbec nezapodieval ústredným a jediným možným motívom konania páchatel'a tohto skutku. Jediným takýmto motívom, ktorý bol následne predmetom následných udalostí v danej kauze, bol totiž server nachádzajúci sa v objekte na Q. ulici, nainštalovaný a prevádzkovaný bez vedomia vlastníka objektu a na jeho náklady. Jednoznačne išlo o zariadenie prevádzkované a užívané v objekte poškodenej spoločnosti A. s.r.o. nelegálne a v tajnosti. Jeho inštaláciu bez vedomia vlastníka objektu, zabezpečil obžalovaný. Všetci svedkovia, ktorí boli v objekte nájomcami, popreli, že by k serveru mali akýkoľvek prístup, že by ho užívali, dokonca o ňom dlho ani nevedeli. Jedinou osobou, ktorá sa o jeho prevádzku zaujímala a mal k nemu prístup, bol len obžalovaný. Nikto zo svedkov, ani poškodení ho počas jeho existencie nevideli, všetci však jeho existenciu tušili, až nakoniec 15.06.2014 sa svedok S. definitívne presvedčil, že v jeho dome skutočne server je. Jeho existencia v objekte bola zistená najprv svedkom A. Z., konateľom spol. U. s.r.o. náhodne, keď pri výmene osvetlenia bola vypnutá elektrina v objekte a zistilo sa, že i napriek tomu sa v objekte elektrina spotrebúva. Išlo však len o podozrenie. Podozrenie, že v budove je nainštalovaný server s klimatizáciou potvrdila aj svedkyňa P. S., ktorá taktiež registrovala neúmerne vysokú spotrebu elektriny v objekte, ktorý mala v istej časti v prenájme. Keď elektrinu v objekte vypla, jediný, kto sa vzápätí domáhal jej zapnutia, bol obžalovaný. Nikto iný. O server v objekte sa nikto nezaujímal, okrem obžalovaného a nikto nemal do serverovne ani prístup, jedine obžalovaný. Svedkovia Y., V. a Z. spojitost' so serverom a prístup do serverovne nepotvrdili. Jediný, kto uvádzal, že server patrí „nepočujúcim“ bol výlučne obžalovaný. Je zaujímavé, že obžalovaný vždy, keď niektorý z nájomcov (Z., S.) v objekte vypol elektrinu a teda server prestal fungovať, hoci v objekte na Q. nebol fyzicky prítomný a v tom čase tam už neboli prítomní ani zástupcovia deaflimpijského výboru, tak obžalovaný vždy túto skutočnosť postrehol a dožadoval sa ako jediný jej zapnutia. Samozrejme kvôli serveru, z čoho vyplýva, že práve on bol jeho užívateľom a bol na neho napojený. Z uvedeného vyplýva, že kľúčom k celému skutku je teda práve a jedine server. Keď svedkyňa S. znovu vypla objekt na Q. od elektriny, v deň skutku 15.06.2009, jediný kto prišiel kvôli jej znovuzapnutiu bol práve obžalovaný. Domáhal sa aj vstupu do serverovne, hoci objekt už nespravoval. Vstup mu nebol umožnený. V ten deň svedok Q. S. vymenil na serverovni zámok a v tento deň serverovňu aj prvýkrát objavil a jej zariadenie uvidel. Okrem iného tam videl množstvo písomností s logom firmy O. s.r.o. Na druhý deň mal v úmysle celú serverovňu zdokumentovať a presne zistiť, aké zariadenie a čo za dokumenty sa v nej presne nachádzajú, pretože za toto zariadenie, vrátane klimatizácie, platila spotrebovanú elektrinu jeho spoločnosť. No ešte v tú noc niekto server ukradol a na zahľadanie stôp a zrejme aj z pomsty časť objektu podpálil. Podpálená bola najmä serverovňa a priestory v prenájme svedkyne S., ktorá existenciu serverovne pomohla odhaliť a aktívne vypínala istič elektriny, aby odhalila príčinu vysokej spotreby elektriny. Odcudzené z objektu nebolo vôbec nič. Len server. Ten, čo sa do objektu vlámal, cez strešné okno (jedno z viacerých), presne poznal cestu do serverovne v tomto rozsiahlom objekte, lebo vylámal len dvere vedúce k ne. Iné nie. Práve na týchto dverách a inkriminovanom okne sa našla krvná a biologická stopa patriaca obžalovanému. Nebolo nijako preukázané, že práve toto okno, cez ktoré páchatel' vnikol do objektu a zanechal na ňom stopy, bolo tým istým oknom, ktoré v minulosti už bolo na objekte rozbité a ktoré údajne obžalovaný osobne opravoval. Identita okna nebola totiž súdom nijako presne skúmaná a zisťovaná. Išlo by o nezvyčajnú zhodu okolností, že práve na tomto okne obžalovaný zanechal svoje stopy niekedy v minulosti, keď do objektu ako jeho správca chodieval. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že len ten, kto vedel o serveri, jeho presnom umiestnení v objekte, poznal cez strešné okno cestu k nemu. Ten, kto server odcudzil, mohol byť jedine tou istou osobou, ako je tá, ktorá ho užívala a bol pre túto osobu mimoriadne dôležitým zariadením. A takou osobou bol výlučne obžalovaný. Pracovníci z deaflimpijského výboru v tom čase už objekt nevyužívali, v deň skutku už do neho nemali ani prístup pre vymenené zámky

svedkom S., ktorý opatril serverovňu 15.06.2009 bezpečnostným zámkom a pred výmenou zámku bola serverovňa kompletná. V tom čase už bola predmetom vyšetrovania kauza spreneverených finančných prostriedkov určených na deaflimpijádu, za ktorú je svedok Y. právoplatne odsúdený a nachádza sa vo výkone trestu odňatia slobody. Čiže v deň skutku si pracovníci deaflimpijského výboru nemohli z objektu vziať server, ako je to uvedené v zázname z 19.06.2009, lebo sa do objektu a serverovne nemali ako dostať. Naviac sa k serveru nikdy a nikto z nich nehlásil. Podľa výpovede svedka Y., ktorú súd neakceptoval, lebo bola vykonaná pred vznesením obvinenia, prestali užívať objekt na Q. ulici v marci 2009 a kľúče odovzdali obžalovanému. Server v objekte ich organizácia nevyužívala. Zápis zo stretnutia jeho, pána V. a obžalovaného z 19.06.2009 podľa vyjadrenia svedka Y., formuloval obžalovaný. Vo výpovedi tohto svedka z 27.02.2013 uviedol aj ďalšiu dôležitú skutočnosť, že práve tento záznam z 19.06.2009 je kľúčom ku všetkému. Tým jednoznačne potvrdil dôležitú indíciu, keďže tento záznam formuloval obžalovaný, že práve obžalovaný, sformulujúc záznam, predovšetkým bod 6, sa snažil písomne deklarovať súvislosť medzi zväzom nepočujúcich a serverom v objekte na Q., teda, že server patril im a nikomu inému. Po vznesení obvinenia obžalovanému ako svedok Y. následne odmietol k veci vypovedať a na hlavnom pojednávaní svoj postoj, keď opätovne odmietol bez zákonného dôvodu vypovedať, vysvetlil tým, že mal s pánom P. vždy korektné vzťahy. Z toho jeho vysvetlenia teda vyplýva len jedno, že obžalovanému jednoducho nechcel svojou výpoveďou poškodiť. Svedok S. jednoznačne poprel tvrdenia obžalovaného, že vedel o zriadení serverovne a klimatizačnej jednotky v objekte na Q.. Svedok S. objavil serverovňu až 15.06.2009 a považoval ju za ilegálnu, zriadenú bez jeho vedomia a jeho súhlasu. Tento svedok potvrdil, že po skutku sa 24.08.2009 osobne stretol so svedkom Y. a tento mu povedal, že v priestoroch na Q. nikdy nemali deaflimpijonici server a bod 6 záznamu z 19.06.2009 osobne vraj formuloval obžalovaný. Takže jedine obžalovaný mal výsostný záujem o predmetný server z dôvodu, ktorý pozná len obžalovaný, no muselo ísť o zariadenie mimoriadnej dôležitosti, pretože ako náhle sa jeho existencia vyradila a bolo mu znemožnené sa k nemu fyzicky dostať, ešte v tú noc bol server odcudzený a objekt na niektorých miestach podpálený. Boli zistené až štyri ohniská. Server zmizol a najväčšie škody na majetku utrpela firma svedkyne S.. Za záhadných okolností nebola však vykonaná riadna ohliadka miesta činu, pretože v dokumentácii sa nenachádzajú zadokumentované všetky priestory zničené či už požiarom alebo rozliatym benzínom. V priestoroch užívaných poškodenou S. nebola napríklad vôbec zdokumentovaná jej kaviareň, vybavená luxusným nábytkom, ktorú pri príležitosti chystanej charitatívnej akcie mienila otvoriť. Nebola zdokumentovaná zrejme preto, lebo v tomto priestore oheň nevzbĺkol, nedošlo teda k požiaru, no všetok nábytok a kožené sedacie súpravy boli zaliate benzínom a museli sa vyradiť z užívania. Ďalšou záhadou je skutočnosť, že v podpálenej serverovni sa nachádzali obhorené a celkom ohňom nezničené písomnosti s logom firmy O. a menami P., P. Y.. Z neznámych dôvodov tieto zvyšky dokumentov neboli políciou zadokumentované a ako dôležitá stopa zaistené. Pri ohliadke bola osobne prítomná vyšetrovatelka E., ktorá kauzu ako prvá v poradí vyšetrovala. Tejto vyšetrovatelke boli následne tieto obhorené dokumenty osobne prinesené svedkyňou S. a tejto vyšetrovatelke sa tieto dokumenty následne „stratili“. Táto istá vyšetrovatelka spôsobovala prieťahy v trestnom konaní, pri vyšetrovaní danej veci a nakoniec z OR PZ Bratislava I odišla. Všetky tieto skutočnosti vyplývajú z doposiaľ vykonaných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na ktoré odvolateľ poukázal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je odvolateľka toho názoru, že súd nerozhodol objektívne, spravodlivo, dôkazy vyhodnotil výlučne v prospech obžalovaného a nedostatočne sa vysporiadal s tými, ktoré svedčia v jeho neprospech. S poukazom na uvedené skutočnosti preto odvolateľka Krajskému súdu v Bratislave, príslušnému na konanie v zmysle § 315 Tr. por. navrhla, aby na podklade tohto odvolania v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/,písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresnému súdu Bratislava I, číslo konania T/32/2013 z 10.10.2014 v celom rozsahu a oprávnený ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil späť Okresnému súdu Bratislava I na nové prejednanie a rozhodnutie.

K vyššie uvedeným dôvodom odvolania Okresnej prokuratúry Bratislava I sa písomným podaním zo dňa 23.12.2016 na č.l. 659-660 vyjadril obžalovaný H.. V. P.. V úvode najskôr poukázal na výrok napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa. V ďalšom dôvode, že:

- rozsudok súdu považoval za vecne a právne zákonný
- vo veci bolo opätovne konané po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave po tom, čo okresný súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil a súdu uložil povinnosť vo veci znovu konať s uložením pokynov, ktoré prvostupňový súd v plnom rozsahu splnil
- prokurátor vo svojom odôvodnení uviedol, že súd vyhodnotil dôkazy výlučne v prospech obvineného a zameriava sa na „ústredný a jediný možný motív konania páchatel'a tohto skutku“, pričom táto časť jeho vyjadrenia je v úplnom rozpore so skutkovou vetou obžaloby, resp. oslobodzujúceho rozsudku,

pretože tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní nebol ustálený tak server ako aj ostatné zariadenie serverovne, vzťah týchto zariadení k obžalovanému, a teda tvrdenia prokurátora sú len jeho vyjadrením bez produkovania akéhokoľvek dôkazu

- priamo zo skutkovej vety vyplynulo, že práve spoločnosť A. s.r.o. bola dlžníkom spoločnosti O. s.r.o. ja je nelogické, aby veriteľ spôsobil škodu v tomto prípade poškodenému, pretože by si znemožnil, aby voči nemu bol splnený dlh

- ak prokurátor venuje pozornosť oknu, cez ktoré mal páchatel' vniknúť do objektu, tak je potrebné uviesť, že priamo v skutkovej vete je napísané, že páchatel' okno rozbil a takto vnikol do vnútra objektu, čo je vzhľadom na zadokumentovaný stav jednoznačne nemožné, pretože okno sa tam v čase skutku nenachádzalo, viď foto č. 39 a 40 z fotodokumentácie z ohliadky miesta činu a výpovede svedka Z. z hlavného pojednávania, ako aj foto č. 36 a 37, z ktorých je zrejmé, že k žiadnemu rozbitiu okna nedošlo, pretože sa tu nenachádzajú žiadne črepy

- prokurátor venuje pozornosť tvrdeniam svedkyne S., že táto mala odovzdať vyšetrovateľke obhorené dokumenty, ktoré sa následne stratili, pričom tieto mala vybrať z hĺby popola zo serverovne, čo je ale úplne nemožné, nakoľko toto je vyvrátené reálne zdokumentovaným stavom pri ohliadke miesta činu na foto č. 18, nakoľko v serverovni sa po požiari žiadna hĺba popola nenachádzala a sama svedkyňa S. tvrdila na hlavnom pojednávaní, že dokumenty vzala zo serverovne až po ohliadke miesta činu

- z fotodokumentácie z ohliadky miesta činu, ale aj listinných dôkazov, ktoré majú preukazovať vzniknutú škodu, jednoznačne vyplynulo, že k škode uplatňovanej poškodenými v takom rozsahu ako si ju uplatňovali a táto je vyjadrená aj priamo v skutkovej vete jednoznačne nedošlo, nakoľko spoločnosť A. s.r.o. si následne pri opravách po požiari nechala vykonať aj práce, ktoré nesúviseli s požiarom a spoločnosť J. s.r.o. si tiež uplatňovala škodu, ktorá jej nevznikla viď napr. škodu na šatách (22 ks), ktoré v čase požiaru na mieste neboli viď foto č. 31 z ohliadky miesta činu

- z ohliadky miesta činu (fotodokumentácia), listinných dôkazov a výpovedí svedkov je jednoznačne preukázané, že skutok sa nestal tak ako je popísané v skutkovej vete obžaloby a na základe toho považoval rozsudok vo vzťahu k obžalovanému za formálne a vecne správny, a preto žiadal, aby odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava sa na verejnom zasadnutí dňa 20.04.2017 v plnom rozsahu pridržiava dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení a navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného H.. V. P. X.. R. Q. najskôr krátkou cestou do ručil do spisu písomné vyjadrenie jeho mandanta. Ďalej poukázal na skutočnosť, že odvolanie okresnej prokuratúry je úplne identické s odvolaním, ktoré bolo podané proti prvému rozsudku súdu I. stupňa, takže na prokuratúre si nikto nedal prácu s tým, aby reagoval na to, čo sa medzitým udialo na súde I. stupňa. V plnom rozsahu sa pridržiava vyjadrenia k odvolaniu a navrhol podané odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný H.. V. P. uviedol, že sa cíti byť nevinným. Poukázal na svoje písomné vyjadrenie založené jeho obhajcom, ktorého sa v plnom rozsahu pridržiava. Poukázal na skutočnosť, že viacerí svedkovia v danej veci výslovne klamali. Ďalej dal do pozornosti, že táto vec je výslovne pre neho nepríjemná a traumatizujúca a taktiež aj pre jeho rodinu. Nič, to čo je uvedené v spise, nespáchal a ani spáchať nemohol.

V písomnom vyjadrení doručenom krátkou cestou odvolaciemu súdu na verejnom zasadnutí dňa 20.04.2017 obžalovaný H.. V. P. uviedol, že sa plne stotožnil s oslobodzujúcim rozsudkom, ktorý vo svojom odôvodnení vecne a logicky popísal zistený skutkový stav, ktorý je podporený listinnými dôkazmi. Pokiaľ sa týka výpovedí svedkov, poukázal na značné rozpory vo výpovedi svedkov Q. S. a P. S., a to pokiaľ sa týka zistenia predmetného požiaru ako aj časových súvislostí. Za najdôležitejšiu skutočnosť pokladal, že objednávky na opravu budovy po požiari zadané svedkov S. boli skôr ako samotný požiar. A boli v nich zahrnuté aj náklady na opravu časti budovy ktorá jednoznačne požiarom zasiahnutá nebola (pokiaľ svedok S. uvádza, že sa iba dodávateľ pomýlil v dátume), tak podotkol, že všetky faktúry a príjmové doklady sú uvedené s dátumom objednania pred požiarom a bez dátumu úhrady a vystavenia príjmových dokladov!. Aj samotný svedok S. prevzal a vlastnoručne podpísal prevzatie záväznej objednávky s uvedením dátumu o 14 dní skôr ako sa mal skutok stať, čo by zakladalo jeho motív, aby si náklady na rekonštrukciu domu zafinancoval prostredníctvom trestného konania a súčasne sa chcel vyhnúť zaplatenia správcovskej odmeny. Je nelogické tvrdenie, že by sa mal takéhoto činu

dopustiť z pomsty, nakoľko z ich emailovej komunikácie je zrejmé, že aj po požiari stále komunikovali o spôsobe a termíne vyplatenia tejto odmeny.

Rovnako motív podľa jeho názoru mohla mať aj svedkyňa S., ktorej údajne pri požiari zhorelo účtovníctvo. A pokiaľ sa súd detailne zameria na rozsah jej údajne spôsobenej a nárokovanej škody, porovná ho s daňovými priznaniami a prílohami v ňom, tak je zrejmé, že veci, ktoré jej mali byť požiarom znehodnotenú nemala v týchto podkladoch (napríklad kožušy, ktoré uviedla), pretože nikdy podľa jej účtovníctva nenakúpila žiaden tovar, látku, kožušiny a veci uvedené v obžalobe, žiadne služby a ani ich nedostala darom. Rovnako ona ako aj pán S. nemajú ani žiadne škody následne zachytené v účtovníctve firiem, ktoré sú údajne poškodené. Súčasne podľa daňových priznaní svedkyne S., táto nikdy nemala oficiálne mzdové výdavky napríklad na upratovanie po požiari, napriek tomu, že tieto doklady zahrnula do škôd. Všetky príjmové doklady sú od rôznych dodávateľov vypísané jednou rukou a bez uvedenia dátumu úhrady a vystavenia daňového dokladu!!!. Svedkyňa tvrdila, že jej zhoreli veci, ktoré však nie sú na žiadnej fotodokumentácii polície pri obhliadke zachytené, rovnako tvrdila, že na mieste požiaru boli naše letáky, ktoré tiež nie sú na fotodokumentácii. A napriek tomu, dva tri dni po požiari nejaké obhoreté letáky, ktoré sa však pri obhliadke miesta činu nenašli, priniesla na políciu a takto chcela zmanipulovať vyšetrovanie. Obžalovaný tiež chcel poukázať na policajný zápis zo dňa 16.06.2009 v deň vzniku požiaru, kde sa uvádza, že do objektu prišla p. S. a zistila, že tam došlo k požiaru. To isté vo svojej výpovedi uviedol svedok Z.. Ale svedok S. v policajnej výpovedi v deň požiaru tvrdil, že požiar objavil on, svedkyňa S. údajne bola vonku a o ničom nevedela. Svedkyňa S. následne zmenila svoju verziu pre políciu a zosúladiť ju s S. verziou. Je absurdné, aby si niekto nepamätal, či objavil alebo neobjavil požiar. Toto je iba niekoľko rozporov z mnohých, ktoré sa vyskytujú vo výpovediach „poškodeného“ a „svedkov“. V rámci celého dokazovania nebol voči nemu vyprodukovaný ani jeden priamy alebo nepriamy dôkaz, celé dokazovanie je založené na krivej výpovedi svedkov a poškodeného, ktoré sa v zásadných veciach rozchádzajú a naopak, pokiaľ sa týka napríklad krvnej stopy zaistenej na ráme okna, kedy sa pozeral pri výmene rozbitého skla ešte dávno pred skutkom, tak toto bolo logicky potvrdené svedkom X. S.. Nebude sa opakovane vyjadrovať ku skutočnosti, že predmetný server nikto nikdy nevidel, nemal žiadny dôvod sa dostať do objektu a založením požiaru by nič nezískal. Celá kauza voči nemu je vykonštruovaná, o čom svedčí napríklad pokyn prokurátora na vznesenie obvinenia po odložení veci vyšetrovateľom, výmena niekoľkých vyšetrovateľov a dokonca aj prokurátorky, ktorá neobjektívne presadzovala a podporovala tvrdenia poškodeného S.. Jej konanie a zaujatosť boli signalizované krajskej prokurátorke Bratislava, z ktorej podnetu okresný prokurátor odňal vec dozorujúcej prokurátorke a prideliť vec inému prokurátorovi. Podozkoľ, že aj druhé odvolanie, ktoré mal napísať už následný intervenujúci prokurátor je takmer doslova a do písma odkopírovaným odvolaním X.. V.. Vo veci sa cíti byť nevinný, nemal žiaden motív, na mieste činu sa nenachádzal v inkriminovanej dobe, narodila sa mu dcéra, ktorá mala cca mesiac a manželka bola po ťažkej sekcii, čiže sa v tomto období zdržiaval doma. V podnikateľskej sfére sa pohybuje 25 rokov a určite by skutočnosť, že mu je niekto dlžný peniaze riešil tak ako v ostatných prípadoch súdnou cestou, nakoľko mal na vymoženie tejto pohľadávky dostatočný právny základ.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že v predmetnej prejednávanej veci už Krajský súd v Bratislave raz rozhodoval a to na základe nasledujúcich skutočností:

Pôvodne súd I. stupňa rozhodol tak, že rozsudkom sp. zn. 6T/32/2013 zo dňa 10.10.2014 podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovaného H.. V. P. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 1Pv 433/09 podanej na tom skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodení A. s.r.o., so sídlom O., B. XX, H.: XX XXX XXX a J. s.r.o., so sídlom O., S. 7, H.: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

V dôsledku včas podaného odvolania zo strany okresnej prokuratúry Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 2To/5/2016 zo dňa 12.03.2015 podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec opätovne vrátil súdu I. stupňa, aby ju v celom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení tohto rozhodnutia odvolací súd mimoriadne podrobne poukázal na procesné pochybenia a vyslovil pokyny, na základe ktorých bol súd I. stupňa povinný tieto odstrániť a vo veci rozhodnúť.

Odvolací súd konštatuje, že súd I. stupňa splnil všetky pokyny odvolacieho súdu uvedené v predchádzajúcom rozhodnutí a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Čo sa týka dôkaznej situácie, odvolací súd poukazuje na podrobný rozbor, ktorý vykonal súd I. stupňa, ako aj odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, bez potreby tento mechanicky opakovať.

V tomto smere sa odvolaciemu súdu žiada iba podotknúť, že obžalovaný Ing. V. P. ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom I. stupňa od samého počiatku poprel zodpovednosť za žalovaný skutok s tým, že sa bránil, že v predmetnej budove vykonávala jeho obchodná spoločnosť správu a to práve tejto budovy. Z tohto dôvodu keď zistil rozbitie okna, zabezpečoval jeho výmenu a preto sa mohla dostať jeho krv na toto okno, z ktorého bola neskôr zaistená a znaleckým skúmaním identifikovaná ako jeho. O existencii uvedenej serverovne nemal vedomosť a teda k nej nemohol mať ani žiaden skutkový či právny vzťah. Napokon uviedol, že sa prieči logike, aby ako veriteľ poškodzoval svojho dlžníka a tým maril možné vymoženie dlhu.

Na druhej strane však odvolací súd konštatuje, že z výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí súdom I. stupňa naozaj vyplývajú určité indície, ktoré vyvolávajú určité podozrenie, že obžalovaný mohol mať akýsi vzťah k uvedenej serverovni. Vyplýva to najmä z výpovede svedka Q. S., ktorý uviedol, že jedinou osobou, ktorá javila záujem o uvedenú serverovňu, bol obžalovaný. Z výpovede svedkyne P. S. ďalej vyplýva ďalšia zaujímavá skutočnosť, že keď zistila nadmernú spotrebu elektrickej energie, dospela k záveru, že príčinou tohto stavu je práve uvedená serverovňa. Po jej odpojení od elektriny jej na druhý deň volal samotný obžalovaný a žiadal, aby istič zapla. Od tejto serverovne mal kľúče výlučne obžalovaný, ktorý mal ako jediný k nej prístup.

Tieto uvedené vyprodukované dôkazy a z nich vyplývajúce indície však ani podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dostačujúce na vyslovenie jednoznačnej a ničím nespochybniteľnej viny obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Celý reťazec úvah, ktoré prezentovala okresná prokuratúra a z ktorého záveru vyvodila, že jediným páchatelom žalovanej trestnej činnosti bol samotný obžalovaný, nie je kontinuálne zachovaný, ale je prerušený na viacerých miestach.

Predovšetkým nie je žiadnym dôkazom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaný akýkoľvek vzťah obžalovaného k uvedenej serverovni. Skutočnosť, že obžalovaný od tejto mal kľúče, je logicky odôvodniteľná, pretože jeho spoločnosť vykonávala správu predmetnej budovy, v ktorej sa nachádzala aj serverovňa. Skutočnosť, že obžalovaný mal záujem na dodávke elektriny do serverovne a žiadal o jej pokračovanie, taktiež nepreukazuje akýkoľvek vzťah jeho osoby k tejto serverovni. Úvahy uvádzané odvolateľom ohľadom vzťahu obžalovaného k serverovni sú len v rovine domienok, želaní a ide iba o konštrukciu.

I keby odvolací súd čisto teoreticky pripustil, že obžalovaný mal akýkoľvek (neznámy) vzťah k serverovni, ani z takto nastavenej úvahy nie je možné vyvodiť záver, že práve obžalovaný založil úmyselne v budove požiar, tak ako to tvrdí obžaloba. Medzi týmito dvomi úvahami môže ale nemusí byť žiadna spojitosť, pretože jedno nepreukazuje druhé a naopak.

Ak pri údajnom vzťahu obžalovaného k uvedenej serverovni existujú určité indície popísané vyššie, tak k ďalšej skutočnosti, t.j. založeniu požiaru v predmetnej budove, čo sa podľa obžaloby obžalovanému kladie za vinu, neexistuje absolútne žiaden priamy dôkaz.

Čo sa týka objektívneho dôkazu nájdeného na mieste činu, t.j. stopy krvi so zaistenou DNA obžalovaného, tento nie je možné vyhodnotiť jednostranne v neprospech obžalovaného práve z dôvodu

jeho obhajobných tvrdení, že v budove jeho spoločnosť vykonávala správu a taktiež aj výmenu rozbitého okna. Správne v tomto smere dôvodil súd I. stupňa, že v danom prípade nie je možné ustáliť dobu, kedy obžalovaný tieto stopy na mieste zanechal. Mohlo to byť bezprostredne pri spáchaní skutku, ale mohlo to byť aj skôr a teda tieto stopy mohli byť staršieho dáta.

Za takto vygenerovanej dôkaznej situácie nie je možné vyhodnotiť obhajobné tvrdenia obžalovaného Ing. V. P. ako účelové, pretože existuje ich iná interpretácia svedčiaca v jeho prospech.

V rámci dokazovania boli totiž vyprodukované také dôkazy, na základe ktorých v žiadnom prípade nie je možné vysloviť vinu obžalovaného jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, pretože časť vykonaných dôkazov výrazným spôsobom túto jeho vinu spochybňuje.

Za dôkaznej situácie, kde proti sebe stoja dve skupiny dôkazov a ani jeden z nich nepotvrdil či nevyvrátil spáchanie žalovaného skutku zo strany obžalovaného H. V. P., súd I. stupňa správne aplikoval zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, keďže nebol jednoznačný a nespochybniteľný záver o vine obžalovaného preukázaný.

Súd I. stupňa bol teda postavený pred úlohu zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných skupín dôkazov, pričom v takomto prípade nemôže byť nevierohodnosť jedného z tohto dôkazu odôvodniť len okolnosťou svedčiacou o vierohodnosti druhého dôkazu.

Správne teda postupoval súd I. stupňa, keď obžalovaného H. V. P. postupom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal práve obžalovaný.

Súd I. stupňa taktiež postupoval v súlade s § 288 ods. 3 Tr. por., keď obe poškodené spoločnosti obligatórne odkázal s celým nárokom na náhradu škody na civilný, pretože na iný postup nemal žiadnu inú zákonnú oporu.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

To sú dôvody, na základe ktorých odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.